

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 18 de juliol del 1933

SUMARI

A un quart de sis i cinc minuts de la tarda s'obre la sessió, sota la Presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

El senyor Fàbrega fa contar el seu vot favorable a l'aprovació dels dictàmens de la Comissió de Finances sobre els Projectes de Llei referents a la cooperació a l'homenatge a Francesc Layret i a la concessió d'una pensió vitalícia anual a Sebastià Sunyer i Gavallda, així com a l'aprovació definitiva de la Llei especial per a la solució dels conflictes derivats dels contractes de conreu.

L'honorable senyor President dóna compte del traspass del Diputat senyor Palacín i proposa es faci constar en acta el sentiment de la Cambra.

S'adhereixen a les manifestacions de condol i proposta de la presidència, per les respectives Majoria i Minories, els senyors Torres, Serra i Moret, Abadal i Lloret i, en nom del Govern, el senyor Conseller de Justícia i Dret.

Lectura d'un suplicatori per a processar el Diputat senyor Comorera.

Se suspèn la sessió per un quart d'hora, per tal que els senyors Diputats es posin d'acord sobre el nomenament de la Comissió de Suplicatoris i també respecte de l'elecció de la Diputació Permanent.

Represa la sessió a les set menys cinc minuts, són nomenats els senyors Diputats que integraran la Comissió de Suplicatoris i la Diputació Permanent del Parlament.

Passa a reunir-se la Comissió de Suplicatoris.

Lectura del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret al Projecte de Llei referent al Tribunal que ha de resoldre els recursos contencioso-administratius contra les resolucions de la Generalitat de Catalunya.

Lectura del dictamen de la Comissió d'Economia al Projecte de Llei referent a la creació d'una Caixa de crèdit agrícola i cooperatiu, i dels vots particulars que l'acompanyen.

Lectura del dictamen de la Comissió de Finances al Projecte de Llei referent al Repartiment general d'utilitats.

Lectura d'un Projecte de Llei referent a la salinitat de les aigües.

Passa el dictamen a la Comissió corresponent.

Manifestacions de l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret respecte de la seva intervenció en la qüestió del reconeixement, per part dels funcionaris judicials, dels drets dels Diputats al Parlament de Catalunya.

Ordre del dia per a la sessió de dimecres.

La Cambra passa a reunir-se en sessió secreta.

S'aixeca la sessió pública a un quart de vuit i vuit minuts de la vetlla.

S'obre la sessió a un quart de sis i cinc minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyors Consellers de Justícia i Dret, de Governació, de Sanitat i Assistència Social i de Treball i Obres Públiques.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

El senyor Fàbrega fa constar el seu vot favorable a l'aprovació dels dictàmens de la Comissió de Finances sobre els Projectes de Llei referents a la cooperació a l'homenatge a Francesc Layret i a la concessió d'una pensió vitalícia anual a Sebastià Sunyer i Gavallda. També prega que consti el seu vot favorable a l'aprovació definitiva de la Llei especial per a la solució dels conflictes derivats dels contractes de conreu.

El sentiment de la Cambra per la defunció del Diputat senyor Palacín

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats: Tinc el sentiment d'haver de donar compte a la Cambra que en el període d'aquesta suspensió de sessions ha mort un dels nostres companys. Em refereixo al senyor Ricard Palacín.

Tots els senyors Diputats havien tingut ocasió de tractar-lo i sabien les altes dots que en ell concorrien i també sabien l'entusiasme que posava en les discussions, el seu apassionament i el seu desinterès. El senyor Palacín ens havia donat amb les seves intervencions tot just un tast del seu entusiasme per les coses de la República i les coses de l'Autonomia.

La malaltia, malhauradament, el va allunyar molt aviat d'aquestes tasques i encara que el vèiem de tant en tant, ens donàvem compte com en la plenitud de la seva joventut anava a desaparèixer un dels alts valors de la política catalana.

Se celebrà l'enterrament de Palacín el passat dia 3 de juliol i aquesta Presidència interpretant, sens dubte, el desig de tota la Cambra, va compartir amb els seus amics de les comarques de Lleida el cap del dol. Aquesta Presidència proposa a la Cambra que consti en acta el sentiment per la mort de Palacín per la desaparició d'un ciutadà tan exemplar i d'un Diputat que havia contribuït amb el seu entusiasme i amb les seves lluites a l'adveniment del règim nou i a l'autonomia de Catalunya.

El Sr. TORRES: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Torres.

(Entra a la Cambra l'honorable senyor Conseller de Cultura.)

El Sr. TORRES: Senyors Diputats: Tendrà encara la ferida que la democràcia catalanista i re-

publicana de Lleida havia sofert amb la mort del gran patrici que era Alfred Perenya, rep una nova ferida amb la mort, amb la pèrdua també en plena joventut, del nostre estimat company de diputació, en Ricard Palacín.

Si és també present que jo formava, junt amb Ricard Palacín i amb Alfred Perenya, una sola ànima i una unitat espiritual, forjada al servei d'un ideal, haureu de comprendre que en aquests moments em senti perfectament desolat. Em trobo que s'han esqueixat les dues branques més espinoses de l'arbre de la política lleidatana d'esquerra, i com l'arbre aquell de què ens parla el poeta mallorquí, em trobo que ja no començo a ésser més que una ombra del passat. Jo dic que si ha mort, i la seva mort és lamentable perquè significa una resta de treball per un ideal comú, han baixat a la tomba deixant un nom que almenys hauran de pronunciar amb respecte els seus adversaris, i amb unió amorosa els que els tractaren que és igual a dir que els estimaren. Ricard Palacín era un home profundament amarat dels ideals d'esquerra; era un home que n'havia comprès perfectament el seu sentit pregon; era un home que havia fet seva la divisa de les esquerres que és aquesta: Allà on hi ha un problema de dolor humà, hi ha un clam de justícia insatisfeta i un problema nostre. I Palacín, amb una ànima gran, mal servida per un cos molt feble, s'havia llençat amb tota l'embranchida i entusiasme a la defensa d'aquests ideals i ho ha pagat amb la seva vida. I nosaltres, companys d'Esquerra, ¿què menys podem fer davant de la mort abnegada, desinteressada, en ple renunciament de tot allò material davant la mort en aquestes condicions de l'amic Palacín, pèrdua que nosaltres tant deplorem, que rètre-li el tribut de justícia que mereix una vida com la seva?

Però Palacín era, a més d'home d'esquerra, un catalanista íntegre: Palacín no era un pseudo catalanista, no era un filo-catalanista, estava completament lliurat al problema nacional del nostre poble. I és que Palacín era home de vella soca liberal i per això sabia que no hi podia haver separació entre els problemes de llibertat quan es tracta dels homes i quan es tracta dels pobles; i quan l'home i el poble existeixen i tenen una ànima, i aquesta ànima, com esdevé a Catalunya, existeix, aquesta ànima reclama els seus drets i està disposada a lluitar per a fer-los fins allà on sigui necessari.

Així, doncs, estimats companys, no som ja sols els republicans de Lleida que perdem un guia, no som els homes d'Esquerra els que veiem caure en el millor del combat un estimat company; som tots. Som tots els Diputats de tots els sectors, perquè tots coincidim en la suprema aspiració de la llibertat per a Catalunya, a la qual volem servir fidelment i per la qual volem lluitar

des de tots els llocs : des de la dreta, des del centre i des de l'Esquerra, fins l'extrema esquerra, perquè aquest ideal ens lliga i és la raó de la nostra existència ací. Per aquests ideals, estimats amics, jo us demano que us associeu al dol que nosaltres sentim, i ho fem constar així en acta de la sessió del nostre Parlament, per la mort prematura d'aquest home que tant havia estimat els ideals de llibertat de Catalunya i que ha mort precisament en el moment en què neix la nova vida i apunta claror en l'ascensió espiritual de Catalunya. (*Molt bé! Aplaudiments.*)

El Sr. SERRA I MORET : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Serra i Moret.

El Sr. SERRA I MORET : Breument. Només per a adherir-nos, els representants de la Unió Socialista, al sentiment immens que ha causat a tot Catalunya la pèrdua d'aquest amic i company nostre que es deia Palacín. Nosaltres tots l'estimàvem, i, no solament per la coincidència d'idees que amb ell ens unia, sinó per les seves qualitats ciutadanes, per la seva immensa cordialitat i per la seva lleialtat com amic i com a company. Nosaltres el plorarem. Encara que no era Palacín un dels homes que poguéssim dir-se completament afí nostre, no obstant, per les moltes coincidències d'idees que amb ell teníem i per la intensa amistat que amb ell havíem contret en aquests anys de lluita, nosaltres hem de plorar la seva pèrdua i molt sincerament. Amb tota cordialitat també ens adherim a aquesta manifestació de condol i desitgem que aquest sigui expressat en l'acta d'aquesta sessió per part dels membres de la Unió Socialista.

El Sr. ABADAL : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Abadal.

El Sr. ABADAL : En nom de la Lliga Catalana jo m'adhereixo a les manifestacions fetes pels altres companys i desitgem que consti junt amb el dels demés Diputats el nostre sentiment per la desaparició d'un dels companys que teníem dintre d'aquest Parlament. És veritat que les seves idealitats, que els seus pensaments, estaven molt lluny de nosaltres. La mort borra tot això, i davant del company desaparegut nosaltres fem constar el nostre condol i desitgem que consti en acta que nosaltres també ens adherim a aquest condol del Parlament català per la desaparició d'un company nostre.

En el dia d'avui, en què Catalunya ha de renovar tota la seva vida, és indubtable que els esforços de tothom són necessaris i és llàstima que aquells que han estat designats pel poble per a contribuir a aquesta renovació de la vida desapareixin en aquells moments en què precisament es necessiten els esforços de tots.

La Lliga Catalana, per consegüent, s'adhereix al condol que s'ha manifestat i que la Cambra ha de fer constar per la desaparició del company Diputat de Lleida.

El Sr. LLORET : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Lloret.

El Sr. LLORET : Amb tota l'ànima i amb la significació que jo tinc en aquest Parlament, és a dir, en nom del Partit d'Acció Catalana Republicana, faig meves les paraules que s'han pronunciat aquí, sobretot pels meus companys Humbert Torres i Serra i Moret, en quan fa referència al condol que sentiem els que ens trobem lligat amb Palacín per ideals idèntics de republicanisme, de catalanisme i d'esquerrisme. Efectivament, jo en nom d'aquests ideals que tan modestament represento, faig meu el condol de la Cambra i he de fer constar el meu sentiment pel fet que tan aviat ens hagi deixat un company del qual, pels seus mereixements, tant esperàvem en benefici d'aquests ideals de democràcia, de catalanitat i de republicanisme. Consti, doncs, en acta també el meu condol per aquest traspàs inesperat.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el senyor Conseller de Justícia i Dret.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret : És per a adherir-me, en nom del Consell Executiu de la Generalitat, a la manifestació de dol que s'ha fet per representants de tots els sectors d'aquest Parlament. El Govern va assistir, es pot dir que en ple, a l'enterrament del company Palacín i va poder-se adonar que prenién part en aquella manifestació de dol homes de tots els estaments, gent de tots els partits de la ciutat de Lleida. Jo, allà, vaig veure honorables Diputats de la Lliga Catalana i jo vaig veure gent que portava allí la representació de tota mena d'ideals del nostre país, i això em va donar entenedor que encara hi ha un seny que ens permet a tots els catalans deixar totes les nostres diferències davant de la mort d'un home que hagi lluitat pel bé i per la llibertat de la nostra pàtria ; que allà al peu de la tomba s'aturen les nostres divergències i que, encara l'home no ha clos els ulls per la lluita, ja resta en el sentiment de tots el record, no d'aquelles coses que a uns i altres ens agraven, sinó d'aquella dolça Catalunya que a tots plegats ens agermana. Jo tinc molta satisfacció en poder tenir l'honor de retre aquest breu homenatge al nostre amic Palacín, que era amic meu i ben íntim. Amb Palacín, havia estat a les Corts d'Espanya en les hores més amargues de la defensa de l'Estatut ; amb Palacín, he corregut aquelles terres de Lleida en propagandes i lluites electorals ; l'hem tingut a la Comissió de Justícia, on estava sempre en disposició de totes les idees bones ; de totes les lluites per a les nostres llibertats.

Es per això, doncs, senyors Diputats, que jo demano també, en nom del Govern, que consti en acta el sentiment que hem tingut en saber la mort de Palacín ; fer constar això, i fer constar també, — jo demano que aquesta cosa quedi ben marcada i ben assenyalada —, que en aquesta hora no hi ha hagut cap veu en aquesta Cambra que hagi restat muda davant de l'expressió del comú sentiment. (*Rumors d'aprovació.*)

El Sr. PRESIDENT : Constarà el sentiment unànim de la Cambra per la mort del que fou nostre company en Ricard Palacín.

Suplicatori per a el processament d'un senyor Diputat

Es donarà lectura a un suplicatori que fa referència a un senyor Diputat.

(*Es dona lectura a la següent comunicació :*)

«Honorable senyor :

Josep Barba i Porret, Jutge municipal, accidentalment d'Instrucció, del Jutjat número 15 d'aquesta Ciutat, amb el degut respecte

Exposa : Que al Jutjat que ara accidentalment regenta, va presentar-se una querella del senyor Alexandre Lerroux pel delictes de calúnnia, la comissió del qual atribueix al Diputat del Parlament de la vostra Presidència senyor Joan Comorera.

I com sia que, segons el resultat de la instrucció, entén el que té l'honor d'adreçar-se a la V. S. que ha de decretar el processament del referit senyor Diputat, pels motius que justifiquen els particulars que s'adjunten per testimoni amb caràcter de reservat,

Prega a la V. S. que tingui a bé comunicar al Parlament que tan dignament presideix, la demanda que li adreço, d'autorització per a processar el Diputat senyor Joan Comorera, per tal que resolgui el que cregui més procedent, i m'ho faci saber a tots els efectes de justícia.

Visqui la V. S. molts anys.

Barcelona, 5 de juliol del 1933. — J. Barba i Porret.

Honorable senyor President del Parlament de Catalunya.»

El Sr. PRESIDENT : D'acord amb l'art. 25, apartat tercer, es procedirà al nomenament de la Comissió corresponent. En l'ordre del dia, figura també l'elecció de la Diputació Permanent.

Per tal, doncs, que els senyors Diputats puguin posar-se d'acord pel nomenament de la Comissió de suplicatoris i elecció de la Diputació Permanent, se suspèn la sessió per un quart d'hora.

(*A les set menys cinc minuts es reprèn la sessió.*)

El Sr. PRESIDENT : S'havia de procedir a l'elecció de la Diputació permanent i la Comissió de Suplicatoris, i, després de posar-se d'acord la Cambra, han estat donats els noms que la Presidència sotmet a l'aprovació de la Cambra.

Elecció de la Diputació permanent

(*Es dona lectura a la proposició de Diputació Permanent següent :*

Efectius

Sr. Jaume Serra Húnter.
Sr. Humbert Torres i Barberà.
Sr. Jaume Simó i Bofarull.
Sr. Josep Irla i Bosc.
Sr. Josep Andreu i Abelló.
Sr. Josep M.ª Espanya i Cirat.
Sr. Francesc Farreres i Duran.
Sr. Pere Mestres i Albet.
Sr. Antoni Rovira i Virgili.
Sr. Francesc Riera i Claramunt.
Sr. Joan B. Soler i Bru.

Sr. Ramon Abadal i Calderó.
Sr. Lluís Duran i Ventosa.
Sr. Duran Ventosa i Calvell.
Sr. Manuel Serra i Moret.

Suplents

Sr. Pere Cerezo i Hernàez.
Sr. Josep Companys i Jover.
Sr. Martí Barrera i Maresma.
Sr. Gonçal Ibars i Messeguer.
Sr. Nicoulau Battestini i Galup.
Sr. Antoni Dot i Arxé.
Sr. Francesc Arnau i Cortina.
Sr. Pere Blasi i Maranges.
Sr. Miquel Guinart i Castellà.
Sr. Josep Fàbrega i Pou.
Sr. Joan Sauret i Garcia.
Sr. Antoni Martínez Domingo.
Sr. Romà Sol i Mestre.
Sr. Joan Vallès i Pujals.
Sr. Joan Comorera i Soler.
S'aprova.)

Nomenament de la Comissió de Suplicatoris

(*Es dona lectura a la següent proposició, que s'aprova :*

Sr. Josep Andreu i Abelló.
Sr. Gonçal Ibars i Messeguer.
Sr. Enric Canturri i Ramonet.
Sr. Francesc Farreres i Duran.
Sr. Joan Ventosa i Calvell.
Sr. Joan Rovira i Roure.
Sr. Carles Gerhard i Otenwaelder.)

El Sr. PRESIDENT : S'han acostat a la Presidència alguns senyors components de la Comissió de suplicatoris demanant per a passar a reunir-se la Comissió mentre la Cambra procedeix a la lectura de dictàmens que hi han a l'ordre del dia, ja que hi havia una certa urgència en la formulació del dictamen.

(*Els membres de la Comissió de suplicatoris es retiren de la Cambra.*)

Lectura del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret al Projecte de Llei referent al Tribunal que ha de resoldre els recursos contencioso-administratius contra les resolucions de la Generalitat de Catalunya

(*El senyor Secretari dona lectura al següent dictamen :*)

«Reunida la Comissió Permanent de Justícia i Dret sota la presidència del senyor Vice-president Josep Andreu i Abelló, actuant de Secretari el senyor Gonçal Ibars i Messeguer i amb assistència dels Vocals senyors Tries de Bes i Gerhard, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei referent al Tribunal que ha de resoldre els recursos contencioso-administratius contra resolucions de la Generalitat de Catalunya, després d'haver-se exposat llurs diferents opinions, la Comissió ha pres l'acord, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Art. 1.er El Tribunal Provincial del Contencioso-administratiu de Barcelona serà competent per a conèixer dels recursos que s'interposin contra les resolucions del Govern de la Generalitat de Catalunya o dels seus Consellers, que posin terme a la via governativa.

Art. 2.ª Aquesta Llei entrarà en vigor a partir de la data de la seva publicació al *Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 6 de juliol del 1933. — El Vice-president, Josep Andreu. — El Secretari, Gonçal Ibars.»

Lectura del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei referent a la creació d'una Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu

(Es dona lectura al següent dictamen i als vots particulars que l'acompanyen:)

«Reunida la Comissió Permanent d'Economia, sota la presidència del senyor Joan B. Soler i Bru, amb assistència dels Vocals senyors Francesc Farreras i Duran, Pere Mestres, Josep M.ª Espanya, Amadeu Colldeforns, Joan Bancells, Josep M.ª Tallada, Miquel Vidal i Guardiola, Josep M.ª Casabó i Joan Comorera; actuant de Secretari el senyor Antoni Dot i Arxé, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei de creació d'una Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu, presentat a la Cambra amb data 28 del propassat mes de juny; després de diverses reunions en les quals han estat exposades pels senyors que componen l'esmentada Comissió llurs diferents opinions i introduïdes les modificacions considerades pertinents en l'articulat del Projecte de Llei que es discuteix, al qual s'acompanyen diversos vots particulars, la Comissió ha pres l'acord, per majoria de vots, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent Projecte de Llei creant una Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu:

Article 1.er Es autoritzat el Consell de la Generalitat per a crear una Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu de la Generalitat de Catalunya, per al crèdit als Sindicats Agrícoles o a llurs Caixes i a les Cooperatives i Mutualitats, de conformitat amb les següents bases:

1.ª El Consell de la Generalitat de Catalunya podrà crear l'esmentada Caixa constituint un organisme mixt en el qual puguin tenir intervenció i participació la Generalitat, Sindicats Agrícoles, Forestals, Cooperatives, Mutualitats, Caixes oficials d'estalvi, Municipis, Pòsits i altres entitats de caràcter semblant o bé com filial seva, amb completa independència de tota altra entitat.

2.ª La Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu, qualsevulla que sigui la seva estructuració, tindrà la plenitud de drets de les persones socials i, per tant, amplies facultats per a adquirir, posseir i alienar béns de tota classe i per a interposar accions i oposar excepcions de tota mena.

3.ª La duració de la Caixa serà indefinida. Amb tot, el Govern de la Generalitat podrà declarar-la dissolta en el cas que les pèrdues sofertes ho aconsellin.

Acordada la dissolució o acabament de la Caixa,

el període de liquidació, en el cas que en l'aportació del capital hi hagi participació d'altres entitats, durarà el temps necessari per a reintegrar a les entitats del capital, segons la base 12.ª, després d'extingides les pèrdues i quedaran a càrrec de la Generalitat les successives operacions fins a la total amortització i extinció dels préstecs concedits.

4.ª L'objecte de la Caixa és el de realitzar tota classe d'operacions bancàries i de crèdit amb els Sindicats i Caixes Agrícoles o Cooperatives de producció i de consum i Mutualitats, legalment constituïts per a ajudar llur expandiment i funcions de producció, crèdit, compres, vendes, exportacions, explotacions, adquisicions de propietats, construccions, manufactures, mutualisme i les altres que els siguin peculiars. També podrà fer amb les dites entitats altres operacions d'interès social o col·lectiu.

Els préstecs a llarg termini no podran excedir de vint anys. El Comitè, però, podrà limitar la duració d'aquests préstecs, fixant-la segons les circumstàncies de cada cas.

5.ª El capital de la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu serà de 10 milions de pessetes. Si la Caixa és constituïda com a instrument de crèdit de la Generalitat de Catalunya exclusivament, aquesta aportarà íntegrament el capital.

6.ª Si la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu és una institució mixta, la Generalitat hi aportarà la seva part de capital, que no podrà ésser ni inferior al 15 per 100 ni superior al 25 per 100 de l'establert. Aquesta part de capital l'avançarà en un màxim de deu anualitats i enguany hi serà aplicada la consignació necessària de la partida 1003 del vigent Pressupost de despeses. Les restants anualitats seran incloses en el Pressupost ordinari de cada any, a comptar del 1934.

La resta del capital l'aportaran les altres entitats a mesura que ho reclamin les necessitats de la Caixa i en proporció a la participació de cada una.

La Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu podrà emetre obligacions per un import que en cap moment excedeixi del capital ja desemborsat.

Els títols representatius d'aquest emprèstit seran de 500 pessetes nominals cada un, a l'interès anual que fixarà d'acord el Consell de la Generalitat i el Comitè Directiu de la Caixa, a pagar per trimestres vençuts i amortitzables, en el termini que assenyalaran els susdits Consell i Comitè, mitjançant dos sorteigs cada any, de conformitat amb la taula d'amortització que el Comitè de la Caixa aprovarà. Del reintegrament d'aquest emprèstit en respondran el capital de la Caixa i la Generalitat de Catalunya.

El Comitè de la Caixa, en el moment i d'acord amb el Consell de la Generalitat, posarà en circulació les obligacions que siguin necessàries per a atendre les demandes de numerari fetes a la Caixa. La posta en circulació de les obligacions serà feta al tipus que correspongui segons la situació del mercat de valors, sempre d'acord el Consell i el Comitè directiu, i en el moment en què ho aconsellarà la situació del referit mercat de valors.

El Comitè de la Caixa, d'acord amb el Consell de la Generalitat, escollirà la forma de col·locació que cregui més adient, però haurà de tenir en compte la necessitat que el petit estalvi pugui adquirir els títols que es posaran en circulació.

7.ª El govern, la direcció i l'administració de

la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu correspondran al Comitè Directiu, al Sub-comitè Executiu i a un Director.

Integraran el Comitè Directiu l'honorable senyor President de la Generalitat, que el presidirà, dos Vice-presidents i vuit Vocals i un Secretari.

La primera Vice-presidència correspondrà al senyor Conseller d'Agricultura i Economia, i la segona, si la Caixa és un organisme mixt, al representant que designaran les entitats que en formen part.

Els càrrecs de Vocals seran exercits pels senyors Consellers de Finances i de Governació, tres representants de les entitats que integrin la Caixa, tres persones expertes especialitzades en aquestes matèries, designades pel Consell de la Generalitat i el Director de la Institució. El Director de la Institució que assistirà a les deliberacions i actuarà de Secretari tindrà veu però no vot, i serà nomenat pel Consell de la Generalitat a proposta del Consell Directiu.

En el cas que la Caixa depengui exclusivament de la Generalitat, el senyor Conseller de Finances ocuparà la segona Vice-presidència, el nombre de Vocals quedarà reduït a cinc, nomenats pel Consell de la Generalitat.

El Sub-Comitè executiu estarà compost dels senyors Vice-presidents i el Director.

8.ª — El Consell de la Generalitat fixarà l'interès que per les operacions de préstec percebrà la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu.

Si la Caixa és una institució mixta, l'interès que percebran els propietaris serà el del cost del diner, però el Consell de la Generalitat bonificarà fins a un màxim el 2 per 100 que anualment fixarà on permetin les consignacions que el Parlament autoritzarà en cada pressupost; les quals hauran de cobrir, almenys, els compromisos anteriorment contrets.

A l'efecte, el Consell executiu de la Generalitat és autoritzat per a aplicar la quantitat que sigui necessària de la partida 1003 del Pressupost vigent, a l'esmentada bonificació d'interessos, corresponent als préstecs que es contractaran durant la resta de l'actual exercici econòmic.

9.ª — La Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu podrà percebre de les entitats prestatàries, a més de la quota per interessos i amortització, una Comissió destinada al sosteniment de les seves despeses generals.

10. — Els prestataris de la Caixa hauran de realitzar totes llurs operacions bancàries per mitjà de la mateixa si aquesta les verifica. En son defecte, a través d'una de les entitats que la integren si aquestes les practiquen, sempre que les realitzin als tipus corrents del mercat.

11. — Acordada la dissolució de la Caixa, es procedirà per mitjà d'una Comissió designada pel Comitè Directiu, a la liquidació de les seves operacions, i durant aquest període no serà concedit cap nou préstec.

En el cas de funcionar la Caixa com a Institució mixta, les pèrdues per la liquidació de partides fallides que resultin a la dissolució de la Caixa, correspondran, per parts iguals, a la Generalitat i a les entitats que la integren, mentre no passin del 10 per 100 del capital. Les superiors

al 10 per 100 aniran a càrrec de la Generalitat.

El ròssec actiu, després de cancellar el passiu, serà distribuït entre la Generalitat i aquelles entitats, a proposta de llurs respectives aportacions.

12. — La Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu es regirà per les presents bases i pel Reglament que dicti el Consell de la Generalitat, en el qual seran consignats, ultra les disposicions que, de conformitat amb les bases, cregui el dit Consell necessàries, els requisits per a la concessió dels préstecs, les condicions generals per a atorgar-los, llurs garanties i terminis, règim de control i inspecció de la inversió dels mateixos als fins pels quals seran concedits, el domicili de la Caixa, les funcions i l'organització del Comitè directiu, del Sub-Comitè executiu i les funcions del Director i la manera com seran comptabilitzades totes les operacions de la Caixa.

Art. 2.ª Mentre no funcioni una Caixa de Crèdit comunal, la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu podrà prestar als Municipis de menys de 6,000 habitants en les mateixes condicions que als Sindicats i Cooperatives.

Art. 3.ª El Consell de la Generalitat donarà compte al Parlament de la constitució de la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu, dins del primer mes del seu funcionament.

Palau del Parlament, 18 de juliol del 1933. — El President, Joan B. Soler i Bru. — El Secretari, A. Dot i Arxé.»

Vots particulars de la Minoria d'Unió Socialista de Catalunya al Projecte de Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu

«Art. 1.ª Es autoritzat el Consell de la Generalitat per a crear un Banc Agrícola i Cooperatiu per a l'assistència financera dels Sindicats Agrícoles o llurs Caixes, de les Cooperatives i de les Mutualitats, de conformitat amb les següents bases:

Base 1.ª El Banc Agrícola i Cooperatiu serà un organisme de règim cooperatiu amb intervenció i participació de la Generalitat i de les entitats esmentades.

Base 2.ª Podran formar part d'aquest Banc totes les Societats Cooperatives, Sindicats Agrícoles i Mutualitats legalment constituïts, que afectin les presents Bases i els Estatuts i Reglaments pels quals es regeixi el Banc.

Base 3.ª El Banc Agrícola i Cooperatiu tindrà la plenitud de drets de les persones socials i, per tant, amples facultats per a adquirir, posseir i alienar béns de tota mena i per a interposar accions i oposar excepcions de tota mena.

Base 4.ª La durada del Banc serà indefinida. Amb tot, el Govern de la Generalitat, a proposta del Comitè Directiu, el Govern de la Generalitat podrà declarar-la dissolta, cas que les pèrdues sofertes ho aconsellin.

Base 5.ª L'objecte del Banc Agrícola i Cooperatiu és el d'atorgar préstecs a llarg i a curt terme, l'obertura de comptes corrents i la realització de tota altra mena d'operacions bancàries a benefici de les entitats associades per a ajudar llur expandiment i el compliment de llurs funcions de producció, crèdit, mutualitat, compres, vendes, exportacions de produc-

tes, explotacions, adquisicions de propietats, construccions i les altres que els siguin peculiars.

Els préstecs a llarg termini no podran excedir de vint anys. El Comitè, però, podrà limitar la durada d'aquests préstecs, fixant-la segons les circumstàncies de cada cas.

Base 6.ª El capital del Banc Agrícola i Cooperatiu serà de 15 milions de pessetes, constituït de la següent manera:

La Generalitat de Catalunya aportarà 7 milions i mig de pessetes. A tal fi serà demanada autorització al Parlament per tal de contractar l'emprèstit necessari.

La resta del capital serà aportat per les entitats associades a mesura que ho exigeixi el desenrotllament del Banc i, en proporció a la participació de cada una en el capital social.

Base 7.ª El Banc Agrícola i Cooperatiu podrà emetre obligacions, el servei d'amortització i interessos de les quals no excedirà de les rendes adquirides per ell i fins el límit de 7 milions i mig de pessetes, cas en el qual el capital a aportar o aportat per la Generalitat i les entitats associades podrà ésser reduït a 7 milions i mig de pessetes en la proporció respectiva del 50 per 100.

Segon, tercer i quart paràgrafs, iguals a quart, cinquè, i sisè de la base 6.ª del Projecte.

Base 8.ª El Govern, la Direcció i l'Administració del Banc Agrícola i Cooperatiu correspondran al Comitè Directiu, al Sub-Comitè Executiu i al Director.

Integraran el Comitè Directiu l'honorable senyor President de la Generalitat, que el presidirà, dos Vice-presidents, vuit Vocals i un Secretari.

La primera Vice-presidència correspondrà a l'il·lustre senyor Conseller d'Agricultura i Economia, i la segona al representant que designaran les entitats associades.

Els càrrecs de Vocals seran exercits pels il·lustres senyors Consellers de Finances i de Governació, un representant dels Sindicats Agrícoles i Caixes rurals, un de les Cooperatives de consum, un de les Cooperatives de treball i producció, un de les Mutualitats, i el Director del Banc, que tindrà veu i no vot, i actuarà de Secretari, serà nomenat pel Consell de la Generalitat.

El Sub-Comitè Executiu estarà compost dels senyors Vice-presidents i del Director.

Base 9.ª Igual a la 8.ª del Projecte, amb la sola modificació de substituir les paraules "la Generalitat" per "el Comitè Directiu del Banc".

Base 10. El Comitè Directiu fixarà l'interès que per a les operacions que realitzin hagi de percebre el Banc. El Consell de la Generalitat bonificarà fins a un màxim del 2 per 100, que anualment fixarà l'interès que resulti del cost del diner, cas que el Banc emeti obligacions o contracti emprèstits amb altres entitats. A tal fi el Consell de la Generalitat aplicarà les consignacions que el Parlament autoritzarà en cada Pressupost, consignacions que hauran de cobrir almenys els compromisos contrets anteriorment.

Segon paràgraf, igual al tercer de la Base 9.ª del Projecte.

Base 11. Totes les operacions bancàries de les entitats associades, que comportin interessos o des-

comptes, hauran d'ésser realitzades obligatoriament per mitjà del Banc o les seves sucursals.

Base 12. Acordada la dissolució del Banc, es procedirà, per mitjà d'una Comissió designada pel Comitè Directiu, a la liquidació de les seves operacions, i durant aquest període no serà realitzada cap nova operació.

Si de la liquidació resultessin pèrdues, aquestes correspondran a la Generalitat i a les Entitats associades, a proporció del capital aportat.

Si resultés ròssec actiu, aquest serà destinat pel Consell de la Generalitat a obres d'educació cooperativa.

Base 13. El Banc Agrícola i Cooperatiu es regirà per les presents Bases i pel Reglament que dicti el Consell de la Generalitat d'acord amb les entitats adherides. En aquest Reglament seran consignats, ultra les disposicions que de conformitat amb les bases creguin, el Consell i les entitats, necessàries, el domicili i organització del Banc, els drets i deures de les entitats associades, les condicions i requisits per a l'atorgació d'emprèstits, llurs garanties i terminis, les funcions del Comitè Directiu, del Sub-Comitè Executiu i les funcions del Director i la manera com seran comptabilitzades les operacions.

Art. 2.ª Mentre no funcioni una Caixa de Crèdit comunal, el Banc Agrícola i Cooperatiu podrà prestar als Municipis en les mateixes condicions que a les entitats associades.

Art. 3.ª El Consell de la Generalitat donarà compte al Parlament de la constitució del Banc Agrícola i Cooperatiu, dintre del primer mes del funcionament.

Palau del Parlament, 17 de juliol del 1933.»

Lectura del dictamen de la Comissió de Finances al Projecte de Llei referent al Repartiment general d'utilitats

«Reunida la Comissió Permanent de Finances sota la Presidència del Vice-president senyor Pere Cerezo i Hernàez, actuant de Secretari el senyor Joan Sauret i Garcia, i amb assistència dels Vocals senyors Gaspar Armengol i Taló, Francesc Farreras i Duran, Pere Mestres i Albet, Gonçal Ibars i Messeguer, Joan Rovira i Roure, Miquel Vidal i Guardiola, Josep M.ª Tallada i Paulí i Manuel Serra i Moret, per a dictaminar el Projecte de Llei referent a l'adopció d'un procediment de revisió per a resoldre les reclamacions i els conflictes promoguts en alguns pobles a l'entorn del Repartiment general d'utilitats, presentat a la Cambra amb data 28 del passat mes de juny, després d'estudiar detingudament l'esmentat Projecte de Llei, la Comissió ha pres l'acord, per majoria de vots, de sotmetre a la Cambra, el següent Projecte de Llei, al qual presentarà un vot particular la Minoria de Lliga Catalana.

PROJECTE DE LLEI

Art. 1.ª Per tal de solucionar amb propòsits de conciliació i en termes de justícia els conflictes promoguts en diversos pobles de Catalunya en relació a la formació del Repartiment general d'utilitats, com a exacció municipal, s'autoritza el Con-

seller de Finances per a obrir un període extraordinari de revisió de l'esmentat Repartiment als Municipis on sigui procedent, d'acord amb els resultats que ofereixin els expedients de reclamacions i denúncies formulades davant la Generalitat de Catalunya, fins el moment de la promulgació de la present Llei.

El període de revisió consistirà en la fixació d'un termini de deu dies per a la presentació de reclamacions dels contribuents referents a les quotes que els hi hagin estat assignades.

Art. 2.ª Es constituirà a cada Municipi afectat de revisió del Repartiment, una Comissió especialment encarregada de resoldre les reclamacions. Aquesta Comissió es constituirà amb dos contribuents designats pels Regidors que representin el Partit polític de majoria de l'Ajuntament, i dos més designats pels Regidors de minoria. Si hi ha més d'una fracció consistorial de minoria, la designació es farà entre aquestes fraccions. En el cas que el grup de reclamants no tinguin representació consistorial, però que per la seva importància numèrica o per la gravetat dels fets denunciats, s'hagi estimat procedent la revisió, hauran de posar-se d'acord entre ells per a designar els dos contribuents que integrin la Comissió en representació seva.

Art. 3.ª Els quatre contribuents elegits en la forma que determina l'article anterior, nomenaran de comú acord, la persona, veïna o forastera, que hagi de presidir la Comissió. Si no poden posar-se d'acord en la designació, aquesta serà efectuada pel Conseller de Finances, i recaurà forçosament en un funcionari tècnic en la matèria.

Art. 4.ª Les Comissions hauran de quedar constituïdes dintre el termini dels deu dies que es dona com a període de revisió i acabar la seva comesa en el termini màxim de vint dies, a comptar de la data de la constitució. De les relacions de la Comissió, que hauran d'ésser exposades a l'Ajuntament el mateix dia en què s'adoptin i mentre duri el període recorrible, es donarà recurs davant del Conseller de Finances durant el termini de deu dies. Els Repartiments modificats d'acord amb les resolucions de la Comissió, seran considerats definitivament fermes i per tant executius, en la part no afectada pels recursos presentats. Les quotes afectades ho seran també un cop resolts pel Conseller de Finances els recursos corresponents.

Art. 5.ª Quan s'hagi nomenat en un poble una Comissió encarregada de revisar les reclamacions i conflictes promoguts entorn del Repartiment d'Utilitats, donat el caràcter d'excepcionalitat i el seu objectiu de conciliació, quedaran en suspens els procediments seguits en relació a l'esmentat repartiment en els Tribunals Econòmic-Administratius i resolucions en ells recaigudes, a les resultes dels acords de la Comissió.

Art. 6.ª Si les resolucions de la Comissió impliquessin rebaixa de les sumes del repartiment, aquesta diferència serà atesa amb les disponibilitats dels fons previngut en l'art. 515 de l'Estatut municipal.

Art. 7.ª Entretant sigui sotmès un repartiment al període de revisió, els Ajuntaments no podran allegar aquest fet com a argument per a retrassar la seva normal tramitació en la part que

correspongui a quotes no reclamades, ni retrassar tampoc la d'altres exaccions del mateix exercici i la del propi repartiment i altres exaccions dels exercicis posteriors al que és objecte de reclamació.

Palau del Parlament, 18 de juliol del 1933. — El Secretari, Joan Sauret. — El Vice-president, Pere Cerezo.

Lectura d'un Projecte de Llei referent a la salinitat de les aigües

El Sr. PRESIDENT: Hi ha un Decret de l'honorable senyor President de la Generalitat autoritzant a l'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social la lectura d'un Projecte de Llei. El senyor Secretari procedirà a donar-ne lectura.

(El senyor Secretari dona lectura al següent Decret:)

«Com a President de la Generalitat, a proposta del Conseller de Sanitat i Assistència Social i d'acord amb el Consell,

He resolt:

Autoritzar el Conseller de Sanitat i Assistència Social, per a presentar al Parlament un Projecte de Llei referent a la salinitat de les aigües.

Barcelona, 18 de juliol del 1933. — Francesc Macià. — El Conseller de Sanitat i Assistència Social, Dencàs.»

El Sr. PRESIDENT: L'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social es servirà donar lectura al Projecte de Llei.

(L'honorable senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social passa a la Tribuna de Consellers i dona lectura al Projecte de Llei:)

«AL PARLAMENT DE CATALUNYA

L'art. 12, apartat D de l'Estatut de Catalunya, promulgat per la Llei del 15 de setembre del 1932, atribueix a la Generalitat de Catalunya la legislació exclusiva i l'execució directa de la Sanitat interior exceptuades les bases mínimes de la legislació sanitària que segons l'extrem 5.º de l'art. 5.º li correspon tan sols l'execució.

Transferides a la Generalitat, per decret de 24 de maig proppassat, les funcions i serveis de sanitat que estaven encomanades a la Direcció General de Sanitat pel Ministeri de la Governació i a altres Departaments, Oficines Ministerials, Autoritats i funcionaris delegats de l'Administració Central, Catalunya pot ja legislar sobre les matèries expressades en aquest Decret, corresponent-li d'una manera concreta i regular l'abastiment d'aigües potables i l'eliminació i tractament d'excretes i aigües residuals.

L'Estat espanyol s'ha vingut preocupant d'impedir la pollució de les aigües dels rius, tant des del punt de vista biològic com del químic. La Llei del 13 de juny del 1879 ja preveu en diversos articles l'actuació a seguir en aquest sentit, i el Reglament dictat el 16 de novembre del 1900, àdhuc indica el procediment per tal de no depassar els límits permesos de pollució dels rius. Però després d'aquesta data s'ha produït un fet nou en

l'economia nacional que no estava previst en aquella legislació, ja que la Llei vigent en el que es refereix a mines i rentats de mineral, no té per res en compte l'aprofitament, enriquiment o tractament de les sals potàssiques en relació a la possible impurificació de les aigües dels corrents públics.

En efecte, tota altra mena de mines que no siguin les que beneficien sals potàssiques, aboquen als rius com a residus de la seva explotació, substàncies salines en quantitats molt petites si es comparen amb les que llencen les mines dedicades a beneficiar el clorur o sulfat potàssic, i encara la proporció de productes residuaris es fa major si el mineral que s'explota és la carnalita, ja que està demostrat que una sola fàbrica a Catalunya que opera amb aquest material necessita evacuar de la seva instal·lació i llençar-les al riu més de cent vint tones diàries de clorurs.

Aquestes aportacions extraordinàries de clorurs tenen lloc en dos rius, el Cardoner i el Llobregat, de característiques especials per a l'aprofitament intens de les seves aigües i el seu caudal escàs i regular. Si es té en compte que els aforaments del riu Cardoner junt amb el Llobregat, donen moltes vegades en certes èpoques de l'any, xifres no superiors a uns 4 metres cúbics per segon i posat que el riu Salat que baixa de les Salines de Cardona aporta també el seu confluència, al Cardoner, una quantitat de sal no inferior a 50 tones diàries, es veu clarament la importància enormement pertorbadora per les qualitats que l'aigua ha de reunir quan hom vol aplicar-la a l'agricultura o abastiment públic, té aquella aportació insòlita que augmenta d'una manera extraordinària el residu salí i que les pot convertir en impròpies per a l'ús de l'extensa comarca agrícola i denses zones urbanes que se n'aprofiten entre les quals es compta Barcelona.

No es pot negar l'extraordinària importància que tenen les explotacions potàssiques en l'economia del país i com a conseqüència, el respecte que mereixen del legislador, però sempre amb la condició expressa que es conjugui primordialment amb els alts interessos de la salut pública.

La legislació vigent en matèria de policia sanitària dels rius no permet alterar en cap moment la salinitat de les aigües en forma que sobrepassi els límits admesos per a poder dedicar-les al consum públic; no obstant, tenint en compte el valor econòmic de les explotacions potàssiques que motiven aquest Projecte, així com les resolucions preses en altres països que s'han trobat en problemes idèntics, creiem possible i convenient harmonitzar la rigidesa d'aquells preceptes amb la possibilitat de realització de les dites explotacions; però des d'ara i donada l'extremada urgència del cas especial que planteja l'excessiva salinitat de les aigües del Cardoner i del Llobregat, singularment per la ciutat de Barcelona i per totes les altres poblacions que utilitzen les seves aigües, cal adoptar ràpides mesures que ja han estat aconsellades per la «Comissió Oficial per a l'Estudi de la salinitat de les aigües del riu Llobregat» nomenada l'any 1931 pel Ministeri de Foment, per tal de posar termini a l'estat de fet present extraordinàriament perillós per a la salut pública.

Es reserva doncs de fixar oportunament i completa les normes de caràcter sanitari a les quals hauran de subjectar-se les aigües residuals, l'eliminació i tractament d'excretes i l'aprovisionament d'aigües potables, el Conseller de Sanitat i Assistència Social, d'acord amb el Consell Executiu, té l'honor de sotmetre a la deliberació del Parlament el següent

PROJECTE DE LLEI

Art. 1.er És absolutament prohibit llençar als corrents públics d'aigües, substàncies perjudicials per a la salut pública o per a la vegetació, o aquelles altres substàncies que puguin augmentar la llur salinitat.

Art. 2.er En la contingència que per necessitats industrials calgui abocar als rius substàncies que augmentin la salinitat de llurs aigües, el particular o empresa interessada adreçarà instància raonada al Conseller de Sanitat i Assistència Social. En cada cas, i després del dictamen de la Junta Superior de Sanitat, el Consell executiu a proposta del Conseller de Sanitat fixarà el límit màxim de salinitat que pugui ésser permesa d'abocar al riu.

Art. 3.er El límit extraordinari que s'assenyali per a les explotacions de sals potàssiques considerades en el seu conjunt, no podrà depassar en cap cas de 250 mgr. de clor per litre. Recollida la mostra del riu Llobregat en el terme de Pal·lejà.

Art. 4.er En el termini d'un mes les explotacions potàssiques actuals presentaran a la Conselleria de Sanitat una declaració jurada de la quantitat de salinitat que, segons concessió, els hagi estat atorgada per l'Estat per a poder incrementar la del riu, així com la classe de mineral per la qual està actualment muntada la seva explotació.

Art. 5.er Un Reglament especial assenyalarà a cada una de les fàbriques de benefici de sals potàssiques el coeficient d'incrementació de salinitat de les aigües públiques que serà permesa a la seva explotació.

Art. 6.er En el termini d'un mes les altres indústries situades als marges dels rius Cardoner, Llobregat i Anoia, així com els pobles que ocupin igual situació, faran també declaració jurada a la Conselleria de Sanitat de llurs aportacions de tota mena al riu i de la forma en què tenen lloc.

Art. 7.er Resta autoritzat el Conseller de Sanitat i Assistència Social per a dictar l'oportú Reglament per a l'execució del que es disposa en la present Llei.

Barcelona, 18 de juliol del 1933.»

El Sr. PRESIDENT: Passarà a la Comissió corresponent.

El suplicatori demanant el processament del Diputat senyor Comorera

El Sr. PRESIDENT: Abans d'anar a la sessió secreta per tal de discutir el dictamen de la Comissió de Suplicatoris, el senyor Conseller de Justícia i Dret

havia demanat la paraula per a fer unes manifestacions a la Cambra.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Senyors Diputats: El dictamen que ha donat la Comissió sobre el suplicatori per al processament del Diputat senyor Comorera, s'haurà de veure i discutir en sessió secreta, perquè així ho mana el nostre Reglament, però aquest suplicatori és la conseqüència de tota una tramitació que va començar per la denúncia feta en aquest saló pel nostre company senyor Comorera, i jo crec que no estaria bé que donéssim aquest afer per acabat sense que aquell començament, que hi hagué en aquella sessió, tingués aquí una satisfacció completa per al Parlament de Catalunya.

En tenir notícia aquest Conseller de Justícia de l'actuació del Jutge, que pretenia no reconèixer altre Parlament que el d'Espanya, va actuar i va obtenir plena satisfacció. En carta que va adreçar a aquest Conseller el President de la Audiència de Barcelona, responent a una altra carta adreçada per aquella al Ministre de Justícia de la República, es donava aquesta plena satisfacció al Parlament, i, com que joestic autoritzat per a dir-ho així, vaig a llegir aquella part de la carta que fa referència a aquesta satisfacció. En la meua carta es deia que, per tots els antecedents de la qüestió i per les informacions rebudes directament per aquest Conseller, semblava deduir-se que hi havia un propòsit deliberat de desconèixer el dret del Parlament de Catalunya, i que això implicava un agravi involuntari al nostre Parlament.

El President es queixa d'aquesta qualificació d'atac deliberat al Parlament de Catalunya, i diu després:

«Ni el señor Fernández Peña ni funcionario judicial alguno de los que prestamos nuestros servicios en Cataluña, somos capaces de la loca idea de injuriar deliberadamente a su Parlamento; acostumbrados a rendir cordial y sincero acatamiento a las leyes cuya interpretación y aplicación nos está encomendada, hemos acogido con verdadero respeto y hasta con afecto, los que por nuestra convivencia con los catalanes nos consideramos tales según el art. 4.º del Estatuto de Cataluña, por haber ganado vecindad, la publicación de ese Estatuto

y la creación y constitución del Parlamento de Cataluña, al que sin creer deliberadamente ofendido por el Juez señor Fernández Peña dé en mi nombre — i pel que ve he fet la lectura — como representante, aunque indigno y accidentalmente, de todos los funcionarios de los Juzgados y Tribunales de esta región y de sus auxiliares, la satisfacción más completa por el hecho denunciado por el señor Comorera.»

Jo crec que amb aquestes paraules podran donar per clos i definitivament saldat aquest incident, amb el ple reconeixement de la sobirania del nostre Parlament quant estatueix respecte a la immunitat dels nostres parlamentaris.

He d'afegir solament que s'ha ordenat la formació d'un expedient per tal d'esbrinar les responsabilitats que pugui haver-hi i que en aquest expedient ha estat escoltat el senyor Comorera.

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dimecres

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la interpellació sobre Política municipal del Govern de la Generalitat.
3. Continuació de la interpellació sobre Traspàs de Serveis del Notariat.
4. Interpellació sobre el conflicte del ram de la construcció.
5. Discussió del dictamen de la Comissió de Justícia i Dret referent al Tribunal que ha de resoldre els recursos contencioso-administratius contra resolucions de la Generalitat de Catalunya.
6. Discussió del dictamen de la Comissió d'Economia referent a la creació d'una Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu.
7. Discussió del dictamen de la Comissió de Finances referent al Repartiment general d'Utilitats.

(S'aixeca la sessió pública a un quart de vuit i vuit minuts de la vetlla. La Cambra passa a reunir-se en sessió secreta.)